

Lp. «Viru Sõna» toimetus

Lugesin Teie ajalehest «Viru Sõna» nr. 77 1. 07. 1989. a. P. Kärbi artiklit «Miks ei taastata Rakvere monumenti?» ja mul on hea meel, et lõpuks on tõstatatud probleem Vabadussõja samba taastamisest Rakveres. Sellega võiksid tegelda tõesti Muinsuskaitse Selts ja ka teised rahvaliidumised. Kuid ma leian, et oma panuse samba taastamiseks peaksid andma Rakvere Linna RSN Täitevkomitee ja ka Rakvere Rajooni RSN Täitevkomitee kui samba lõhkunud ja rüüstatud võimuesindajate ametlikud järglased.

Samas pooldan Amandus Adamsoni kuju taastamist (kui leitakse pronksfiguurid üles) endisel kujul ja samale-endisele kohale paigutamist. Juhul, kui originaalfiguure ei leita, tuleks luua «võrdne» koopia. Ma usun, et

meil Eestis leidub võimekaid kunstnikke, kes selle tööga toime tuleksid. Seniks aga tuleks välja uurida samba lõhkumiseiga seotud faktid ja asjaolud, selgitada pronksfiguuride edasine saatus.

Lisan siia juurde foto Rakvere Vabadussõja sambast, mille andis mulle minu vanaema Helene-Marie Saluvee. Paljud praegused Rakvere ja kogu Virumaa elanikud pole ju sammast näinud ja nad ei oska ette kujutada meie Eesti ühe tuntuma kunstniku A. Adamsoni kunstitöö ilu ja väärtust.

Lõpetuseks tahan veel märkida seda, et olen ise Virumaa elanik (kuigi endine), seal sündinud. Seepärast olen regulaarselt ajalehte «Viru Sõna» tellinud ka endale Tallinna pärast Virumaalt lahkumist ning püüdnud olla kursis oma kodukoha asjadega Teie lehe kaudu.

Sügava lugupidamisega
Ivo OUNAPUU

3. juulil 1989. a. Tallinnas